

Milyen költő, kedveseim
(Ce fel de poet, dragii mei)

Egy szerelem
sem teljes szerelem.
Egy szerencsétlenség
sem jelent teljes halált.
Minden kételyekkel párnázott,
még a halált is
különleges elvtársi kapcsolatok
fűzik a reményhez, az álomhoz, a félelemhez.
Én költő vagyok — lám —, e költemény
kapujánál nyöszörgöm,
húzom az időt, megcsúszom, idegeskedem,
kővé változom,
mint egy jógázó öreg,
szívemet férfiasan mintázom,
hogymint azonnal letérdepelhessek
egy fekete bojtorján előtt.
Milyen költő vagyok én, kedveseim?

Mariana Bojan • A világ szíve

A világ szíve • Inima lumii

ISBN 978-606-92070-4-8

Mariana Bojan

A világ szíve

Versek

Beke Sándor fordításai

ERDÉLYI PEGAZUS KÖNYVKIADÓ

Mariana Bojan

A világ szíve

A kötet illusztrációit
a szerző
készítette

Mariana Bojan

A világ szíve

Versek

Fordította
BEKE SÁNDOR

**Erdélyi Pegazus Könyvkiadó
Székelyudvarhely 2020**

AZ ERDÉLYI PEGAZUS
SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA

Beke Sándor (igazgató)
Csire Gabriella
Gábor Dénes
Murádin László
Németh Júlia
Ráduly János

© Mariana Bojan, 2020
© Beke Sándor, 2020
© Erdélyi Pegazus Könyvkiadó, 2020

ISBN 978-606-92070-4-8

Milyen költő, kedveseim

(Ce fel de poet, dragii mei)

Egy szerelem
sem teljes szerelem.
Egy szerencsétlenség
sem jelent teljes halált.
Minden kételyekkel párnázott,
még a halált is
különleges elvtársi kapcsolatok
fűzik a reményhez, az álomhoz, a félelemhez.
Én költő vagyok — lám —, e költemény
kapujánál nyöszörgöm
húdom az időt, megcsúsdom, idegeskedem,
kővé változom,
mint egy jógázó öreg,
szívemet férfiasan mintázom,
hogymint azonnal letérdepelhessek
egy fekete bojtortján előtt.
Milyen költő vagyok én, kedveseim?

Mint egy vak vipera

(Ca o viperă oarbă)

Segíts meg éjszaka,
hogy lehunyt szemem mögé
bújtassam el ezt az évet.
Pihentesd meg talpam
az út sebeitől.
És engedd, hogy álmom
kőbe meneküljön,
mint egy vak vipera.
Majd édes tehernek
rendeld ki nekem ezt a követ.

A házak zsebeiben

(Prin buzunarele caselor)

Egyedül is maradhatnék
ezzel az emberrel.
A felhők, mint apró gyermekek,
lassan bejárják
a házak zsebeit.
Éljünk, hogy halálát várjuk
egy keserű pillanatnak.
Sokszor húsz évre,
máskor száz évre lenne szükséged,
de mi már betöltöttük
a türelem öröklétét.

A konyhában

(În bucătărie)

Egyre inkább egyedül vagyok
a szívemben.

A konyhában összeszorulva
ujjaim között, mint kullogó,
úgy csordogál a halál.

Kendervászon terítővel
letakarom eleségem,
hogy ne vegye át a hold íze
az egyedüllét-csecsemőjét.

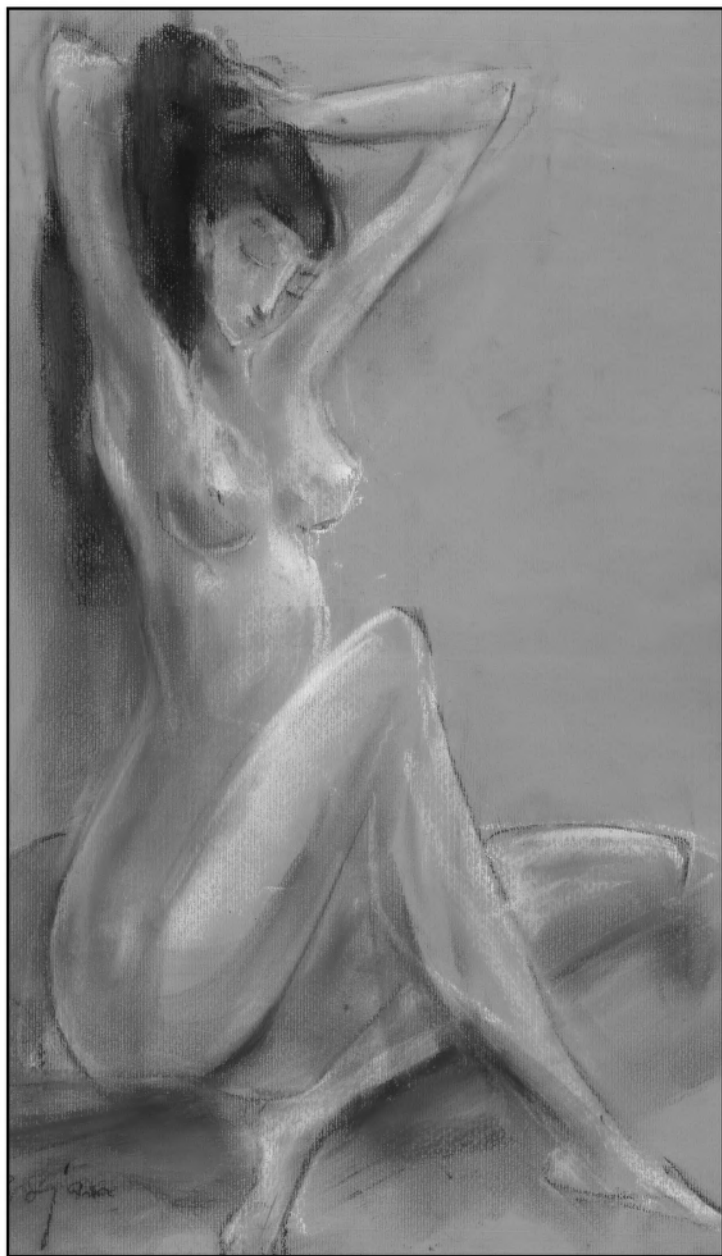
* * *

Azt hiszem jó lenne
Ha számba vennétek engem
Nem úgy mint egy géppisztolyt
Hanem mint egy érzékenyen
Remegő árnyékot
Mert a halálnak
Nagyon jó emlékezőtehetsége van
Az árnyékokról.

Menet közben

(În treacăt)

Ma éjszaka egy tavirózsa
öngyilkos lett.
Mint egy madár...
A borjúcsorda a csendet megterhelve
az eső felé vette az irányt...
Én egyedül — mint egy gyémánt —
a nagyvilágban
keresem a kertet.

Matild

(*Matilda*)

Matild, ő az erdőben felejtett édes hangú
anyá,
akit magára hagytak a madarak.
Nem is tudom, hogy egyáltalán Matildnak
hívják-e,
mert én már régóta ágyban fekszem.
Az álmodozó semmit sem tanul a derűs
napból,
Ő a család teraszán
Virághímes köpenyben ül... és azt látja,
hogy a jó tettek elméjét elhomályosítja
a párduc
és azt, hogy a végén miként lesz fehér
Nap-bárka,
mint egy csont, melyet elhagyott a szerelem.

Fiatal munkás

(Tinere lucrător)

Te, a szerelemtől feldúlt fiatal munkás,
Mikor nekifogsz dolgozni,
Soha nem tudod,
Hogy a parti fecskék
A felborult vizes bárkákbán
Jönnek-e vagy mennek.
Persze, te kezdő vagy,
Van egy másnapos apád
És egy bájos anyád.
Nézd a parkban — mint a méhek
egy málnával
Teli bögrén — összegyűltek a lányok.
Csoda, hogy az élet legszebb napján
Milyen olcsók a gyümölcsök.

Ne tépd szét a rongybabát

(Nu rupe paiața)

Ne tépd szét, ne tépd szét a rongybabát,
Hadd, hogy kiabáljon,
Hogy széttépje az ingét,
Hogy ugrándozzék,
De leginkább engedd,
Hogy szívja magába a fényt.
Ne tépd szét, ne tépd szét a rongybabát.
Ez a rongybaba amúgy is
Széthull, égnek száll.

Kellemes reggel

(O dimineață plăcută)

Füzetembe
egy szúnyogot rajzoltam,
a rajz nem volt szép
és nem is volt fontos,
de látjátok,
a falon találkoztunk,
ő a szürke gondolatom
útjában szökdécselt,
reggel így töltöttük el együtt az időt
az ébredés hajnalán.

Tavas

(Primăvara)

Áldozatok — korai bárányok —
a hullámzó zöld fű dagályában.

A félelem

(Frica)

Egyik este
Ajtómon kopogtatott a Félelem.
Vizelet- és ürülékszaga volt,
Semmilyen köze nem volt a Vershez.
Úgy néztünk egymással szembe,
mint két öreg félvilági hölgy...

Ha nem így lett volna,
Belülről kopogtat,
Mint egy szív.

Hogyan lettem ház

(Cum am devenit casă)

Egy este
gyermekkorom udvarába
belépett a tanító
és megkérdezte tőlem:
Mi szeretnék lenni, ha nagy leszek?
Ház szeretnék lenni! — válaszoltam.
Egy nagy befogadóképességű
és meleg ház, mely egyszerre minden
mesehallgatót befogadjon.
Időközben a tanítóm meghalt
— nyugodjék békében —,
én pedig azóta valóban ház lettem...
Olyan ház, melyben néha
egyedül beszél valaki.

A halott hegedűs

(Vioristul mort)

Idegen város, fehér fal,
kőhegedű.

A nap kihűlt hamujára
ereszkedik
egy ismeretlen kékség.

Repülésben

(In zbor)

Megváltozott az év,
Vagy a század,
Vagy az én szívem.
Levált az Örökkévalóságtól,
mint a puskacső
útjába
felröptetett
madár.

Szomorúságomat elvittem

(Mi-am dus tristețea)

Szomorúságomat elvittem
a Felhők Terére,
ahol egy öreg kutya
és pár névtelen sír várt...
Itt kedvére sírhat
egy bolond angyal ölében,
mely úgy követ csoszogva,
mint gyermekkortól
gyógyíthatlan teremtmény.

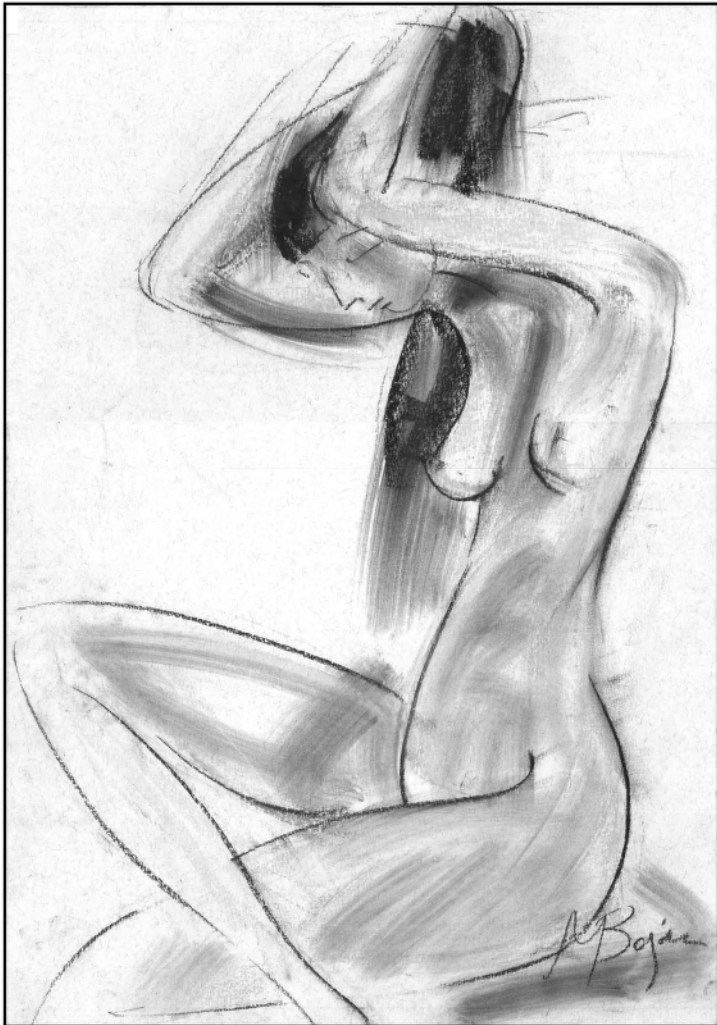
A világ szíve

(Inima lumii)

Késői szeretettel
Érkezett a nyár,
S felgyújtotta az ösvényeket.
A világ szívét keresi,
Hogy virágot helyezzen rá.
De a világ szíve,
Hogy rossz sebetől
Meggyógyuljon,
Épp elillant valahová.

* * *

Megfagyott a Hold.
Az idő jégtábláján
nem repülnek a testek.

* * *

Láncra verve megálmodtam angyalom.
Én hóhér kellett volna legyek.

Az öreg

(Moşul)

Az öreg lelke
Szénásszekér volt,
S nem fért be a porta kapuján.
Akkor
Szent Péter
kinyitotta a Mennysország Kapuját
és beengedte őt.

Letérdelve a szívemen

(În genunchi pe inima mea)

Térden járva meddig baktatsz
még a szívemen,
mint egy halott szigeten,
partra terelve
az élet elkábított apró hordalékait?

Húsvét éjszaka

(*Noapte pascală*)

Visszavonulok a könyvből,
aludni szeretnék egy kicsit.
Hajnalban
az idő jégmezején
levágják a bárányokat
s a többi repülni
nem tudó testet...
Sápadt félelmet álmodok
áthaladni a fényben.
Az utca végén
átváltozik egy ember.
Amikor felébredek,
sírokon fog énekelni
a hullámszó zöld fű.

A remény jele

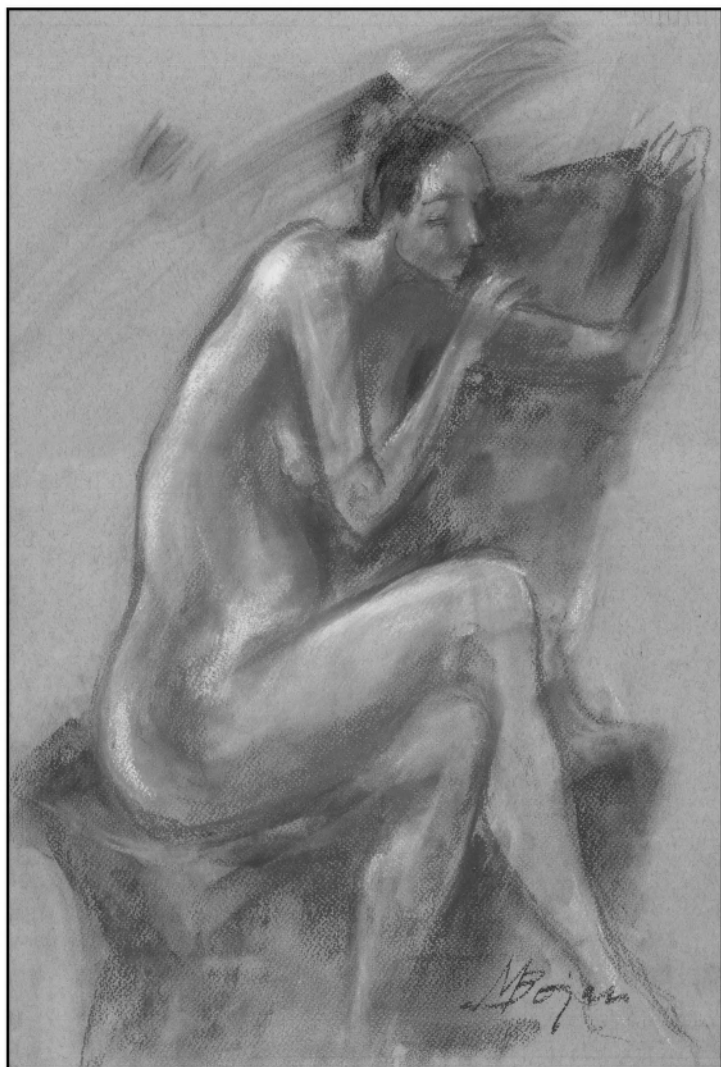
(Un semn al sperantei)

Ne kérdezd, ki vagyok,
én nem kérdezlek téged,
mit akarsz tőlem.
Átitatom magam
tintád mítoszában
és úgy tűnik,
hogy elvégre létezem.
Rajta keresztül fejemből
kivezetem a fáradt sereget,
s a kutyát a szívemből,
anélkül, hogy valaki megállítana
a Kapunál.
Tudom, hogy valahol
elrejtőzött egy kiáltás.
A Remény jele lenne?

Játék

(Jocul)

Las Vegasban, a költészet városában,
csoportosan sétálnak a költők.
Veszélymentesen átjutottak az óceánon.
Antilopok lettek
egy amerikai Disney-ben.
Amerikai nép vagyunk
és ázsiai nép.
Bármik lehetünk, ha akarjuk.
A reggelinél sajnálkozás nélkül
megesszük a hőseinket.
Olyanok vagyunk, mint a macskák,
melyek szerelmes játékot is képesek
összehozni egy pálcikával.

Zsákutca

(Impas)

Minden évben ugyanaz
a kimerült hadsereg ereszkedik alá...
Tiltakozik az ég, Uram,
vagy eszményeink kerültek zsákutcába?

Önimádat

(*Narcissism*)

Milyen boldogság
Szerelmes lenni
A mások által
Megvetett dolgokba.
Lehet, hogy nem szerettem
A testem,
De a szememnek
Jó lenne
Elküldeni
Egy szerelemes levelet.

* * *

Gyermekem az idő karjában
Énekel és táncol...
Kislányom, ha majd eljön a tél,
a szem tele,
S a ház is megfagy,
S a város is megfagy,
S a nyár is megfagy,
A könny lábán
Vajon tudni fogod-e,
Hol keresd a világ szívét?

Guernica

Picassónak

Az álmok kertek füstölögnek,
A halak elpusztultak,
A házak leomlottak.
Kapuk éjszakája...
Izzadt madársereg
Fárasztja a küszöböket.
Sebzett a gyermekkor fészke.
A lámpás nem ismer fel senkit.
A csillagok eltávolodtak.
Isten veled...
Az álmok szára minket
Visszatérít a könnybe.

A rózsá belsejében

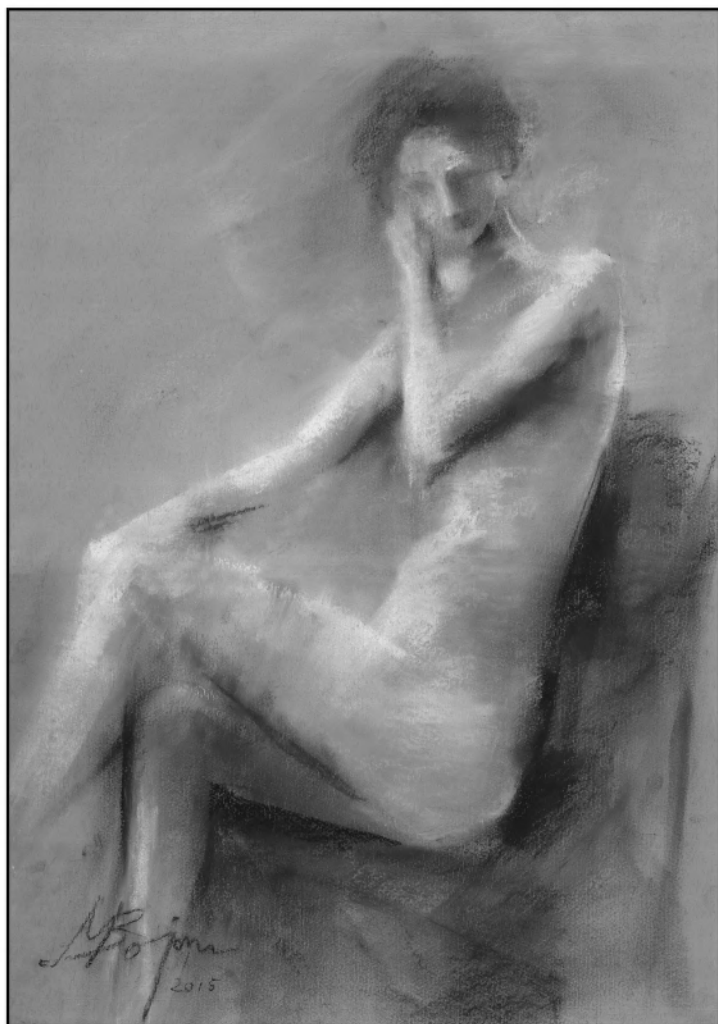
(Prin miezul de trandafir)

Kém a rózsá belsejében,
Ezt gondolja az illat nyílvesszőjétől
Elkábított fulladozó kukac...
Vajon nem egy híres hegedű
Gyümölcse vagyok-e?

A kecskék

(Caprele)

A vén kecskék a hársfák felé
Bekerítették a Holdat...
Gyér szakálluk között a síkság
Olyan, mint egy régi ablak.
Síkság, te elborítod a lovam agyát.
A szomszéd házra gondolok,
mint egy öreg cigányasszony.
A kecskék a sötétben
A gazda életkorát csipegetik,
És mindent lelegeltek onnan,
Ami piros levél volt, s lelegelhették.

Apróhirdetés

(Anunț publicitar)

Primadonnát alkalmazunk
Fiatal komikust alkalmazunk
Súgót alkalmazunk
Énekmestert
Varrónőket alkalmazunk
Álmodozókat alkalmazunk
és bitang gyerekeket
Zsoldos katonákat alkalmazunk
Párbajozókat
Tudósokat
Reményeket alkalmazunk
Fináncmestereket
Viaszsárkányt alkalmazunk
Egy rézfúvós zenekart alkalmazunk
Ettől a perctől kezdődően
Érdeklődni az úton
Telefon 02
U. i. Részletfizetést kap nálunk.

Mikor a rágcsálók elvonulnak

(Când trec ronțăuții)

Mikor a rágcsálók elvonulnak
A természet éhes marad
Mint leshelyzetben az áruló
Megáll az aranyszarvas

Ártatlan tolvajlás
Lopott örömet kelti
Mikor a rágcsálók elvonulnak
Illetlen dolog történik

A csend helye

(Locul tăcerii)

Mint iszappal teli szárnyakkal
repülő hatalmas madár,
saját akaratodból
bebarangoltad szívem kontinensét...
Hirtelen megálltál:
megtaláltad azt a helyet, ahol együtt
érhettük volna meg a közös halált.

Ősz

(*Toamnă*)

Hálátlanságtól agyonfáradt
szétfűzött falevelek a hóharmat alatt...
A tárgyak apró szemecskéi
testeket számlálgatnak.

Ezek a komoly emberek

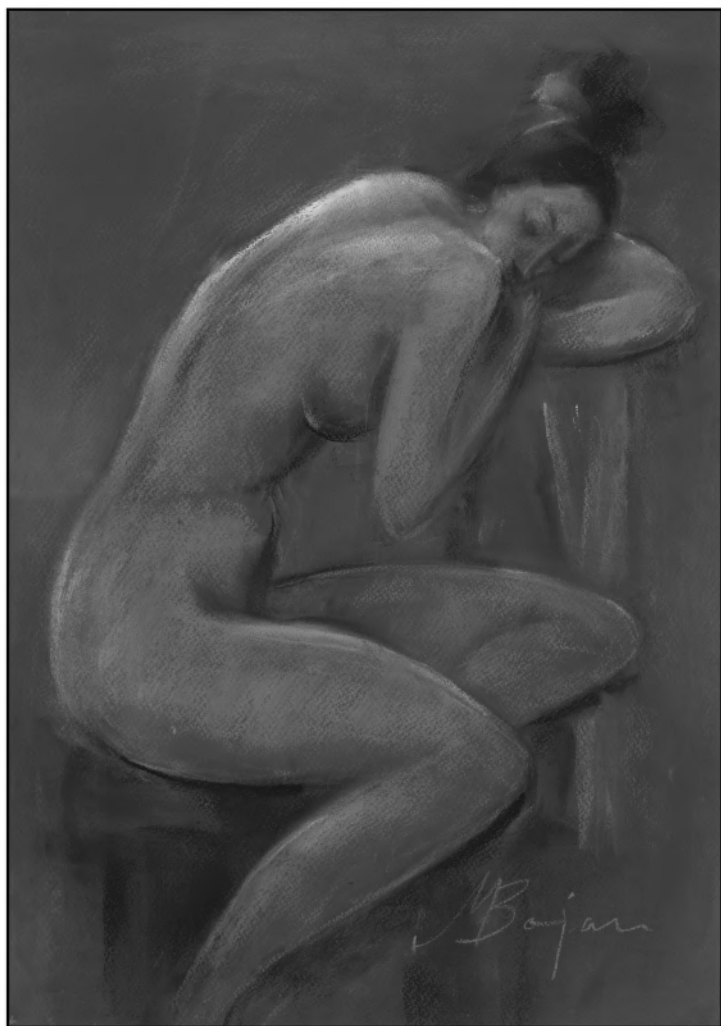
(Acești oameni serioși)

Bemegyek a házba.
Levetkőzöm magamról az erdőt.
Szeget ütök a falba.
Festményt akasztok rá.
Végigfekszem
egy évszázados álom
kőboltozata alá.
Majd megfürdöm egy aszpirinban,
hogy ezeket a komoly embereket
versenyezni küldhessem
a mozdulatlan arcokkal.

* * *

Én hallgatok
Vagy az éj hallgat az érkező
Te hallgatsz
Vagy mormolva hallgat az eső
Illatok alatt hallgat
A széttaposott virágszár
Vagy az összes kezek
Melyek elsüllyedtek már

Én hallgatok
S a sötét Világegyetemben
Visszhangzik a zuhanó
Hold-tányér
Árnyékán egy óriási test
Ahogy halálos ágyára
Zuhan a király.

A galambok *(Porumbeii)*

Galambfüzér
Röpköd az égen
Papírszárnyaik
Esőtől átítatva
lebegnek a föld felett...

Az ő Tejútjában

(În galaxia sa)

A Styx partjain

Arkangyalokat szárít az éjszaka.

Az Ő Tejútjában

A költő egyre kisebb lesz, kisebb.

Mint egy kiskirály,

Kit meggyilkoltak a szavak.

Elvonult az őrszem

(Trecu o sentinelă)

Elvonult az őrszem, vitte a göndör napot,
maga után köd-lakatokat hagyott.

Nyárfák között, lámpák alatt,
a keringő lepkék képe szívedben maradt.

Elvonult az őrszem, s nem nézte maga előtt
az utat,
megszédítette a ködlányokat.

A kutya *(Câinele)*

Megállt a kutya.
Megállt a veréb teste mellett,
és megfagyott.
Barátok voltunk, mondta,
mintha bocsánatot kérve.

* * *

Szívemet nem járja át mindaz
amiben nem vagyok megbizonyosodva
Hideget ne áraszsatok felém
és ne taszigáljatok meg
Mindaz amiben nem vagyok megbizonyosodva
az álmaimban sem jelenik meg
Mindaz ami vagyok
reggelig együtt hal meg az éjszakával

TARTALOM

Milyen költő, kedveseim	5
Mint egy vak vipera	6
A házak zsebeiben	7
A konyhában	8
* * * (Azt hiszem jó lenne...)	9
Menet közben	10
Matild	13
Fiatal munkás	14
Ne tépd szét a rongybabát	15
Kellemes reggel	16
Tavaszi	17
A félelem	18
Hogyan lettem ház	21
A halott hegedűs	22
Repülésben	23
Szomorúságomat elvittem	24
A világ szíve	25
* * * (Mégfagyott a Hold...)	26

*** (Láncra verve megálmodtam angyalom...)	29
Az öreg	30
Letérdelve a szívemen	31
Húsvét éjszaka	32
A remény jele	33
Játék	34
Zsákutca	37
Önimádat	38
*** (Gyermekek az idő karjában...)	39
Guernica	40
A rózsza belsejében	41
A kecskék	42
Apróhirdetés	45
Mikor a rágcsálók elvonulnak	46
A csend helye	47
Ősz	48
Ezek a komoly emberek	49
*** (Én hallgatok...)	50
A galambok	53
Az ő Tejútjában	54

Elvonult az őrszem **55**

A kutya **56**

* * * (Szívemet nem járja át mindaz...) **57**

ERDÉLYI PEGAZUS KÖNYVKIADÓ

A könyv szerkesztője: BEKE SÁNDOR

A borítón Páll Magdus illusztrációja

Nyomdai előkészítés: Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

A szerkesztőség postacíme:

535600 Székelyudvarhely, Tamási Áron u. 87

Telefon/fax: 00-40-266-212703

E-mail: egondolat@yahoo.com; egk@freemail.hu

ISBN 978-606-92070-4-8

www.erdelyigondolat.ro

Készült az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó Nyomdájában,
Székelyudvarhelyen

